

Mevrouw Anna BOTTELDOORN,
zijn echtgenote ;
Heer en Mevrouw Mark en Mieke HANSKENS-
VANDEPUTTE, zijn kinderen ;
Mevrouw Georges HANSKENS - LANNAU,
kinderen en kleinkinderen,
De kinderen en kleinkinderen van wijlen
Jozef HANSKENS - DEKENS,
Mevr. Maurits HANSKENS - VAN WAMBEKE,
kinderen en kleinkinderen,
Heer en Mevrouw Achiel DE MEULENEIRE -
HANSKENS, kinderen en kleinkinderen,
Mejuffrouw Agnes HANSKENS,
Mevrouw Louis BOTTELDOORN - DE VOS,
kinderen en kleinkinderen,
Heer en Mevrouw Frans BOTTELDOORN -
DEMEULENAERE,
zijn zusters, schoonbroeders, schoonzusters,
neven en nichten ;
De families HANSKENS, BOTTELDOORN,
LARNO en DE MEULEMEESTER.

**BEDANKEN van harte voor de blijken
van kristelijke deelneming.**

NAMIS op zaterdag 13 februari 1982, te 19 uur.

Ename - Drukk. Vander Stuyft

Zo sprak Jezus de Heer : „ Ieder die leeft in
geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet
sterven ”.

Dit geloof is in deze dagen een troost, maar
toch bidden wij : „ Heer, uw leerlingen
begrepen er niets van toen U optrok naar
Jeruzalem, de dood tegemoet ”.

Ook dit sterven brengt ons in verwarring en
doet pijn... het is het „ niet begrijpen ” dat
dit heengaan zo zwaar maakt. Toch willen we
schuchter verwoorden waar ons hart zo op
hoopt : - dat in Jezus' naam de dood niet het

- einde is.
- dat in Jezus' naam onze dierbare
Alois voortleeft.
- dat wij mogen dromen over de
grenzen van de dood heen.

†

BID VOOR DE ZIEL

van

de Heer Alois HANSKENS

echtgenoot van

Mevrouw Anna BOTTELDOORN

geboren te Volkegem op 23 november 1909 en
godvruchtig overleden in het O. L. Vrouwe -
Ziekenhuis te Oudenaarde op 23 december 1981
gesterkt door de H. Zalving der zieken.

Lid van de Krist. Bond der Gepensioneerden.
Krijgsgevangene en Oudstrijder
van de oorlog 1940 - 1945.
Vereerd met verscheidene militaire eretekens.
Spelend lid van de Muziekmaatschappij
Sint - Cecilia Volkegem,
de Koninklijke Harmonie St. - Cecilia Ename,
de Fanfare St. - Vincent Maarkedal,
en de Koninklijke Muziekmaatschappij
De Eendracht Mater.
Meer dan 50 jaar Kerkzanger.

Allen die Aloïs kenden zullen hem blijven gedenken. We zullen steeds over hem spreken als over die levensmoedige mens, voor wie niets te veel was. Iedereen deelde in zijn vriendelijkheid en dienstbaarheid.

Hij hield van zijn vrouw en kinderen. Hij hield van zijn huis. Door zijn dagelijkse inzet en toewijding had hij er een echte thuis van gemaakt. Hij voelde zich goed in zijn familiekring. Daar zal ook de leemte het sterkst worden aangevoeld.

Onmisbaar was hij ook voor zijn vrienden, kennissen en bureu. Ze wisten dat ze op hem konden rekenen. Temidden van hen leefde hij gelukkig in Volkegem zijn geboortedorp dat hem nauw aan het hart lag.

De rest van zijn vrije tijd ging naar de muziek. Hij was lid van verschillende fanfares en zijn talent werd door allen bewonderd. Op elke bijeenkomst was hij aanwezig.

Hij speelde en zong voor iedereen en hij deed het graag. Zijn heengaan zal ook voor zijn muziekvrienden zwaar vallen.

En niet alleen voor zijn vrienden! Denken we maar aan zijn liefde voor de dieren. Dageelijks bracht hij de geiten, konijnen en kippen met zorg hun eten. Zij kenden zijn stap en hij verstond hun taal. Ook zij wisten dat ze op hem konden rekenen, zondag of weekdag. Dat alles maakte van hem een diep gelovig mens. Hij was godsdienstig en trouw aan zijn kerk. Zijn christelijke levenshouding was een voorbeeld voor zijn medemensen. Uit die bron van geloof putte hij zijn levenskracht.

Dierbare echtgenote, in vreugde hebben wij samen de liefde beleefd. Jij hebt mij gelukkig gemaakt. Blijf moedig in deze moeilijke dagen. Dank voor alles.

Bemide kinderen, wees jullie moeder tot steun en troost. Wees lief en goed voor haar. Help elkaar.

Beste familieleden en vrienden, we kenden samen onvergetelijke momenten. Laten we er dankbaar om zijn. Laat de herinnering aan mij, verder leven in uw gebeden.

Mijn God, uw wil geschiede op aarde als in de hemel.